

Діло

<p>Виходять ще-дня п'ять чужим повстанцям</p> <p>РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ Львів, Ринкова 18, II. пош. Ковче пошт. шмаєк № 778</p> <p>Адреса тел. "Діло-Львів" Число телефонів 201</p> <p>Рукописи редакції не повертає.</p>	<p>ПЕРЕДПЛАТА в Австро-Угорщині:</p> <table border="1"> <tr><td>місячно</td><td>2.75 к.</td></tr> <tr><td>квартально</td><td>8.00 "</td></tr> <tr><td>піврічно</td><td>15.00 "</td></tr> <tr><td>річно</td><td>27.00 "</td></tr> </table> <p>у Львові (всім другим):</p> <table border="1"> <tr><td>місячно</td><td>2.00 к.</td></tr> <tr><td>квартально</td><td>6.00 "</td></tr> <tr><td>піврічно</td><td>11.00 "</td></tr> <tr><td>річно</td><td>20.00 "</td></tr> </table> <p>За ціною адреси виплатити по 10 к.</p>	місячно	2.75 к.	квартально	8.00 "	піврічно	15.00 "	річно	27.00 "	місячно	2.00 к.	квартально	6.00 "	піврічно	11.00 "	річно	20.00 "	<p>ЦІНА ОГОВОРЕННЯ</p> <p>Сторінка п'ятиденна, повідомлення весь рік, в першододатку (1) загальною ціною, з редакційною часткою 1 руб. (включаючи податок) Повідомлення щоденно 1 Сторінка повідомлення за чотири дні завчасно</p> <p>Сторінка щоденна повідомлення з 11.00 год. 13 к. на предплаті 10 к.</p>
місячно	2.75 к.																	
квартально	8.00 "																	
піврічно	15.00 "																	
річно	27.00 "																	
місячно	2.00 к.																	
квартально	6.00 "																	
піврічно	11.00 "																	
річно	20.00 "																	

Видає: Видавничий Спілка „Діло“.

Начальний редактор: Д-р Василь Панейко.

Згоди про „пляни Гінденбурга“.

Цірих, 28 марта.

Нинішня „N. Zürcher Ztg.“ приносить в довій телеграмі свого кореспондента в Мідлі вістки про мірквання, які над „плянами Гінденбурга“ ведуться в таборі антанту в загаді, а в Італії восібно. Читаючи ці мірквання — самі про себе не безінтересні — не треба забувати, що зміст їх оснований не на певних фактах, а на спекуляційних здогадах.

Читаємо там:

З париських і льондонських дописів Італійської преси виходить, що військові критики антанту нині, як і раніше, блукують в непевності що-до німецьких офензивних плянів. Навадний рух німецьких ліній на Заході дозволяє льондонському кореспондентові. „Corriere della Sera“ виводити висновок, що згодом прийде до дальшого пересунення німецької оборонної лінії аж у близьке сусідство бельгійської й люксембурської границі. Тільки сим чином, мовляв, може німецький штаб осягнути те заощаджене скількості військ, якого він сподіється від скорочення фронту на Заході. Одначе тут висувається питання: що Гінденбург зробить з заощадженими ось-так силами і взагалі з резервами, які має до розпоряджності?

Як доносить „Corriere della Sera“, англійські військові критики схильяють ся до погляду, що Німці, вихиснуваючи внутрішнє політичне положення в Росії, ударять на відтинку фронту коло Риги в напрямі на Петроград. Ту гіпотезу основується на заяві російського міністра війни, що Петроград є zagrożений, та на телеграмі нового російського начального вождя, який доносить про нагроможденє великих військ коло Риги і Двинська. Має своїх оборонців і гіпотеза про неприятельську офензиву у Фляндрії, або Шампанії; вони поклякують ся на те, що Німці зібрали велику скількість війська в області Шарлевіль і Мезєр.

Також париський кореспондент дневника „Secolo“ числить ся в недалеких важних подіях на західнім фронті. Все вказує—мовляв—на те, що в теперішньому положення вивається велика битва. На різних оборонних точках нової оборонної лінії неприятель ставляє вже наступаючим Англіяцям і Французам завзятий опір. Чим більше неприятель відступає в зад і хоронить себе там тяжкою артилерією, тим ліпше стають для него умовля боротьби, вже хоч би тому, що йдучі вперед Англіяці і Французи не можуть міряти ся своїми полезними гарматами з тяжкою артилерією. Та сей образ змінить ся, коли впасть ся в боротьбу тяжка артилерія союзників.

Льондонський кореспондент „Secolo“ числить ся в великанським пахом Гінденбурга, якого цілю вдерти ся до Росії рівночасно в трьох напрямках: на Петроград, Київ і Одесу. Успішне переведення сього пляну мусіло би завдати Росії смертний удар.

Тільки одну можливість, а саме можливість великої офензивы проти Італії заперечується постійно у французькій і англійській пресі, як ось в жалем лише „Corriere della Sera“. Все ще переважає погляд про те, що італійсько-австрійський фронт має другорядне значінє та що не можна сподівати ся, немов би неприятель хотів тут довести до якого-небудь рішеня. О скільки

би на весну почала ся більша боєва діяльність на італійсько-австрійським фронті, то се буде тільки відокремлене австрійське підприємє. Таке міркване очевидно нестійне. Адже допускаємо, що німецький генеральний штаб вважає не великі рішені битви, але частинні успіхи здібними до того, щоби переконати антант про неможливість його побіди над осередними державами. Для такої тактики однаково пригожий італійський, чи західний або східний фронт.

Від кількох тижнів вже Італійська преса, що була за війною, вказує на можливість недалекої офензивы проти Італії. Коли спершу тут і там виривав погляд, що правительсто хоче при помочи відданой йому преси дати до зрозуміння в Лондоні і Парижі, що воно не зречеть ся військової помочи за фінансову підмогу, то опісля виявилось ся вразно, що міродатні військові круги дійсно числять ся з можливістю великої офензивы проти Італії. Посол Барцілія, який в кабінеті Саяндри був міністром для зволоніх італійських областей, вернувши з подорожі на фронт, передав пресі свою розмову з Кадорною, який з певним довірем висловив ся про вигляди італійської оборони проти сподіваної офензивы. Барцілія сам заявив в „Giornale d'Italia“, що він сподіється офензивних намірів неприятеля, який одночасно спробує певно наступу в південнім Тиролі і на Красі. Наступ на Красі звернений був би проти Горниць, вже хоч би тому, що її добує мало би корисний моральний і політичний вплив на публичну опінію в Австро-Угорщині, а некорисний для настрою Італійців. Можна предвидіти, що з приводу наступу на Красі треба буде опустити саме місто, але примісток останеть ся в італійських руках. Австрійським приготуванєм до офензивы в Трентіні протиставить Італія не менше основні приготування оборонні. Треба мати теж на увазі, що неприятель має вправлені в бою війська і добре вужену артилерію. Італія рішена сама оборонити ся перед офензивою, що однак не виключає того, щоби на случай потреби в спільнім інтересі антанту прийшла поміч союзників.

„Війна Росії аж до побіди“.

Становище козаків.

ПЕТРОГРАД (Тет. Аг.) З провинції надходять відомости, що людиність однудушно бажає дальшого веденя війни аж до побіди. Представники козаків заявили на великих зборах в Тифлісі, що всі козаки бажають докзавати свою залуку з людом та заверчити всяким поговіркам, немов то давнє правительсто може числити на їх поміч. В Харкові відбуло ся революційне свято, в яким взяло участь 30.000 представників різних організацій. Безперервно ведеть ся праця над перетворенєм всіх місцевих і окружних урядів, які опісля мають бути віддані людам, що залживають довіря у людиности.

Родякнє про конечність дальшої війни.

ПЕТРОГРАД Пет. Агенція доносить, що дня 2. с. м. відбули ся опять манифестації різних військ петроградської залюги перед Таврійською палатою. Жовнири несли червоні прапори в написами „Хочемо йти на фронт“. Між иншими промовляв голова Думи Родзянко. Він сказав, що свобідна Росія без побіди над Німеччиною не могла би вдержати ся.

Приказ міністра війни.

ПЕТРОГРАД (Пет. Аг.) Міністер війни видав денний приказ, в яким каже, що армія тре-

ба великого числа нових офіцирів і значних підмог; тому міністер заявляє, що ні один офіцир, ні жовнір, який не має важного діла по заду армії, не повинен там оставати, але сейчас повинен йти на фронт. Міністер одночасно поручає всім командантам військ і начальникам в їх сквоих округах адміністраційних, щоби перевірили листи працюючих там офіцирів і жовнірів та задержали з них лише тих, які дійсно є невідібні. Всіх инших треба перенести до запасних полків, де вони скоро відбудуть вправи, а опісля відійдуть до фронтової армії.

„Можемо спокійно ждати“.

КЕЛЬН (Ткб.) В депеші з Берліна „Kölnische Zeitung“ вказує на вагу заяв державного канцлера, вложених в німецьким парламенті дня 29. марта а навязуючи до заяви гр. Черніна і відзу обох імперів в головній кватирі, нише:

Треба жаліти з приводу, що деякі з коментарів про ті події викликали вражінє немов то ми наміряємо виступити супроти неприятели з новим мировим предложемєм. Таке поясненє є хибне. Що ми готові почати переговори в цілі почесного мира, се заявило німецьке правительсто вже кілька разів. Що-до умовля ніхто не може бути в непевности. В тім не може нічого змінити навіть розвиток подій в Америці. Та ми можемо спокійно ждати, як розвинуть ся відносини в таборі наших неприятели. Ми спокійні; опираючися на успіхи наші на суші і на морі.

Співдіяльність американської флоты в флотую антанту.

ВАШІНГТОН. (Райтер) Департамент марки оголошує, що видано зарядженя в цілі співдіяння американської флоты з флотами держав антанту.

Заходи св. Столиці в справі митр. Шептицького.

ЛЮГАНО (Ткб) „Osservatore Romano“ оголошує, що Апостольська Столиця, яка вже передтим кількарочно протестувала проти способу поведєня в Росії з галицьким митрополитом о. Шептицьким, зараз в перших днях революції звернула увагу представника Росії на вязненє митрополита і висдчала його освободженє.

Польське коло рішає про становище Галичини.

ВІДЕНЬ. (Ткб.) Секретаріат польського кола доносить: Парляментарна комісія покінчила наради над рефератом субкомітетів той комісії про уладженє/будунок становища Галичини, яке проголошено манифестом з 4. листопада 1916. Сей проект, який має стати основою переговорів з правительством, буде предложений до порішеня польському колови, що буде в тій цілі скликане на 24. цвітня.

Вибори до російської конституанти.

БЕРН. До „Petit Parisien“ доносить з Петрограду, що вибори до конституанти мають відбутися найпізнійше в початку літа. Неможливо було означити вчаснішого речєня з приводу трудности в укладаню виборчих лист.

у Львові під управою К. Рубичової. Сада Т-ва ім. Лисенка при вул. Шапківка ч. 5.

В неділю дня 8. квітня 1917 „Паливода“, комедія на 4 дії Карпенки Карого.

Відсуті раніше набути можна в „Народній Торговлі“, в день представлення при касі від год. 5. п. п. Початок о год. 7. вечером. 1—2

Заходом українського жіночого комітету помочи для ранених відбудеться дня 7. квітня 1917 о годині 5. пополуд. в салі „Бесіди“ відчит Вл. д-ра Остапа Макарюшки „Виховане хлопця і дівчини“. Опісля дискусія при солодженім чаю. Вступ 40 с. Голова Софія Олесницька, секретарка Марія Олексинівна. 2—3

Для відбудови краю. При Краєвім Товаристві господарським „Сільський Господар“ у Львові, вул. Зігоровича ч. 20. І. пов., урядус постійно українське „Технічне Товариство“ як Технічна Комісія для справ відбудови краю. Задачею технічної комісії є: уділювати всяких технічних порад і пояснень в справах відбудови краю, виготовляти всякі плани, кошториси і оцінки шкідл. воєнних, удержувати тісний контакт з Централею відбудови в Кракові, з експозитурами, товариствами ремісничими, підприємцями і продуцентами. VII 1—3

Вже 8. квітня 1917.

здержуємо висилку „ДТла“ без виїмки всім тим, що до того часу не надішлють передплати.

Як зустріли вістку про революцію в Росії Українці у фрайштатським таборі полонених.

(Ковчець).

Народні віча ще й до сього часу відбувають ся майже кожного дня. Щоденно лунає „Ще не вмерла Україна“, майже щодня чуємо палкі й щирі промови.

22. марта до фрайштатського табору прибув представник СВС. т. Меленевський. 22 ж марта на засіданні Президії Головної Української Ради] внесено ухвалу, щоб скласти наказ до нового революційного правительства, а втім висловити свою вітху з нагоди революційної перемоги над царським деспотизмом, свій привіт, а також завначити свої національно людські домагання. Щоб той наказ мав силу й значіне, порішено запропонувати всім полоненим не тільки свого табору, але й інших таборів та робітничк команд долучити свій голос підписами. Порішено звернути ся також і до офіцерів.

23. марта відбули ся надзвичайні збори членів Головної Української Ради. Рада затвердила ухвалу Президії. Тодіж затверджено й текст наказу, зміст якого подасть ся на иншим місці.

Окрім того Президія Головної Української Ради звернула ся до всіх українських таборів в Німеччині з пропозицією зробити теж саме поміж полоненими Українцями в Німеччині.

24. марта відбуло ся таборове віче, на котрим подано звідовааня про події в Росії й виступав із промовою представник СВУ, п. Меленевський, якого вітали дуже гучними оплесками. Фрайштатські Українці дуже раді були бачити одного з тих провідників, які немало поклали праці коло освідомлення своїх братів полонених.

Та найбільш урочисте віче відбуло ся в неділю 25 марта.

На день 25. марта заповіджено читанє й поясненє наказу, після чого той наказ мали підписувати всі бажуючі.

Ввв до 8. години увечері в загальнім баракі заграла таборова оркестра й почали сходити ся люди з усіх бараків. Всі почували себе повально й на всі лави обговорювали потребу підписуваня наказу до коваго російського правительства. За кілька хвилин загальний барак був майже повнісний. В ріжних місцях бараку порозставлявано столи, а за столами сиділи представники ріжних українських організацій з бланками наказів та приборами до писаєня. На сцені, де мав бути промовець, розставили ся національний український і червоный революційний прапор.

Коди вийшов на сцену промовець (голова Головної Української Ради), музика замовкла й у баракі настав тиша.

Промовець коротко ожив історію революційної боротьби в Росії, починаючи від декабристів. Зупинив ся на 1905—1906 роках і тих великих помилок, які тоді зробили народні маси, військо, а почавши й провідники боротьби. Підкреслив, що успіх боротьби залежить тільки від народу та війська, що сей дійсно великий історичний момент треба конче використати так, щоб більше не потребувало ся проливати крові в боротьбі за знищенє царської славолі й кайдани, під якими цілими віками стогнуть народи Росії. Завначив, що сього досягнути можея тільки єдиністю, міцною організацією народу. На його думку, боротьба ще нескоро зовсім скінчить ся й полоненям також прийдесть ся приймати ту чи иншу участь у ній. Він доводив, що події таї йдуть, що можна сподівати ся скорого закінчтя сучасної війни Росії й поверненя полонених до дому. Доводив і те, що новому революційному правительству й усім тим, що тепер ведуть боротьбу з останками деспотизму, дуже важно знати думку полонених, їх жагання, щоб знати на кого їх уважати: за ворогів чи приятелів. А з сього виходить конечно потреба повинити революційне правительство Росії про те, що думають полонені і хто на них може покладати ся, чи прихильники старого царського варварського ладу, чи революціонери. Закінчив промову повідомленєм про ухвалу Головної Української Ради післати до нового революційного правительства вироблений уже наказ, а його копії до Ради робітничк і військових депутатів у Петербурзі, послати державної Думи з України, провідникови українського політично-національного руху в Росії професорови М. Грушевському й Союзови визволення України. Відчитав і докладно пояснив текст наказу та звернув ся до присутних із закликом підписувати наказ. Закликаючи, він пояснив, що той, хто не спочуває сій справі, кому байдуже, який буде державний дад у Росії, або може кому хочеть ся царя, той може не підписувати ся, його ніхто не силиє, але кождий, хто розуміє сю історичну хвилю, хто щиро хоче волі й щастя для всіх народів Росії, незалежності України, землі тим, хто обробляє її і т. д., той мусить підписати. Сього вимагає громадська гілність, інтереси всіх народів загальом, а українського зокреса.

Кінєць промови заглушав гучні оплески, які виявили таку однудушність, якої навіть не сподівали ся деякі члени українських організацій. Оплески підпопила оркестра й такий настрій опанував, що просто не піддасть ся описови. Не нашло ся ні одного полоненого, який осмілює ся бі сказати щось протизне. Кинули ся всі до столів, де були накази для підписів, і почали підписувати ся.

Коло 10-ої години вечером віче закінчило ся похоронним маршем по померших брідях за народну волю й національним гимном „Ще не вмерла Україна“ при участі хору й оркестри. Полонений в Гетманщині.

Пів мільона жовніврів.

Хоче мати Америка

Вашінгтон, 4. квітня.

Райтер доносить: Презес комісії сенату для військових справ вніс закон про військовоє вишколенє пів мільона жовніврів. Предложено відослано до комісії.

Льондон, 4. квітня.

До „Times“ доносять з Вашингтону: Рекрутація йде повним розгоном, одначе поки що не треба надіятись від З'єднених Держав за великих прислуг, бо вони озброєні не дїпше, ніж Англія на початку війни. Дотепершні військові заведеня служать тільки для оборони. Та докликанє добровольців зривить агітацію, щоб вислати армію до Європи. В теперішнім моменті Америка виявить свою добру волю сим, що американську ескадру летничу у Франції замінить на американське військо.

„Поки Німці не будуть побиті“.

Внутрішня і загранична політика російської революції.

Амстердач, 5 квітня.

До одного з тує. дневників доносять з російської головної кватири, що на погляд Керенського конституанта не може зібрати ся, поки Німці не будуть побиті, а Росія буде мати свободні руки до орієнтації.

Льондон, 5. квітня.

До „Daily Telegraph“ доносять з Петрограда: Провізоричне правительство видало де-

крет, який заряджує заняте державною домені котрі досі були адміністією царської родини. Крім того постановлено знесити всі обмеженя релігійні і національні.

Всіх членів династії візвано, щоб виїхали з головної кватири і поїхали до Петрограда.

Російська флота Балтійського моря.

Вертін, 5. квітня.

„Lokalanzeiger“ приносить звістку, що в часі заворушень серед російських моряків Балтійської флоти так значно ушкоджено лінійний корабель „Павло І“, що напруга його тривала звш року.

Довіз харчів до Львова.

Львів, 5. квітня.

Команда міста оголошує:

Подаеть ся до загального відома, що кождому вільно довозити в провінції до міста ті артикули поживи, котрі не виключено зі сво бідної торгвалі.

Перепустки для перевозу можна дістати в пополудневих годинах в групі апровізаційній команди міста.

ВОГНІ КОМУНІКАТИ.

АВСТРО-УГОРСЬКОГО ГЕНЕРАЛЬНОГО ШТАБУ

з дня 5. квітня 1917.

ВІЙНА НА СХОДІ.

Крім кількох успішних підїздів нема нічо го оголосити.

ВІЙНА З ІТАЛІЄЮ.

Серед прозорої погоди діяльність артилерії і летунів була на загаль значнійша, ніж в останніх днях.

Наші далеконосні гармати успішно острілювали наряду ворожих війск на схід від Кормона.

Італійські летуни кинули бомби на Набрєзину і Сістїяну. Наші місцевости в долині Адижї і Арко знов стояли під артил. огнем.

Заст. шефа ген. штабу Ф. Гаєєв.

з НІМЕЦЬКОГО ГЕНЕРАЛЬНОГО ШТАБУ

з дня 5. квітня 1917.

ЗАХІДНИЙ ТЕРЕН ВІЙНИ.

Завзята арт. боротьба між Лієн і Арра далі тривала. На північ від шляху Перон-Камбра Англіїці вечером повели в бій значні сили. Війська наші знов завдали їм тяжкі втрати, а потім подали ся взад. На півд. захід від С. Кейтен французька артилерія кілька годин острілювала становкша, в яких ми в ночі були уступили.

Коло Ляфо відперто наступ Французів. Батерії наші спричинили огонь в обози муниць коло Вандрес. Потрясєнє і гук заваажено ще 40 км. за фронтом. Добре підготовлена і сильно переселена виврава на північ від Ренс гарно повела ся. Ми завдали ворогові криваве поражєнє і піймали звш 500 людей.

СХІДНИЙ ТЕРЕН ВІЙНИ

Фронт Баварського князя. На південь від Риги наші підїзди одержали в рос. становища, ровсадили кілька землянок і вернули в полоненнями і добічею. Під Чепілем, на південь від Бродів, підїзди наші забрали з ворожих ровів 41 мужєв і 1 маш. кріє.

Фронт Макензєна: На вправім березі Серету коло Carlseza лавіни відїдан одерли ся в російську опірну точку і вернули відті з 30 полоненими і 2 металками міє.

На фронті Македонським: На Червєча Стєні, на захід від Мошастиря, відобрано Французам кілька ровів, котрі остали були в їх руках і. послідних боїв.

Перший кватирмайстер ген. Людендорєв.

НЕКРОЛЬОГІЯ.

ПОДЯКА.

У найтяжшим горю, яким судба в чу жині нас навістила через улокії найліпшо го і невідкаданого Мужа, вглядю Бать ка і Брата, бл. п. Петра Огоновського, почувати ся до обов'язку найщирішої подяки для всіх Вдостойних Осіб, які за одили взяти участь в останній послугі, в любови відданій неабугному Покійникови і дали йому супровід у тихий світ без печали. Тим віддали велику пошану Покійникови а нам, так безмежно тяжко опечаленим принесли велику розраду і полегшу.

Складемо найщирішу подяку ВДО стойному Духовенству: ВП. о. Мітратови д рови Жукови, парохови церкви св. Вар вара у Відні, ВП. Огучм: маршалкови Прухницькому, радн. і катеж. Патрилови, радникам і професорам оо. д рови Доро жинському, д рови Каркутови, д рови За стирцви, ВПоважанним: Радникови Двору Карановичеви, Адв. д рови Бачинському, ц. і к. квіттанови Бачинському, директоро ви Юл. Левницькому, проф. Із. Боберсько му, проф. Фляр. Колесі, проф. Микетесви, Вл. Відпоручникам Укр. Січових Стрільців і прочим достойним Особам, що їх імен ми не могли провідати.

Зосібна складемо найщирішу подя ку за вислови найглибшого жалю і спів чутя Світлнм Відділам Товариства: „Пр осьвіта“, Наукового Товариства ім. Шевчен ка“, „Дністра“, Хв. Дирекції і Зборови учит Академії, Хв. Народному Комі тетови.

Сердечно дякуємо Вл. Радникови Су ду вр. Т. Колістанському за повну поже ртованя поміч, принесену у всіх печальних хвилях і за цінні його поради, — не мен ше Вл. Ользі Левницькій і Софії Раковській за почесні особисті труди, — віддати усім почитателям Покійника, приятелям та зна комим за шире співчуєтє, яке зводили нам переслати.

Відень, 16. марта 1917.
Марія Огоновська — вдова,
Лодожир, Володимир
і Константини — діти,
Іларій Огоновський — брат.

ПОДЯКА.

Не могутч як би я рад, особисто по дякувати всім, що в приводу недуги і кон чини моєї дорогої подруги жита бл. п. Катерани, своїми відвідинами, висловленем співчуєтє і послідною прислугою на похо роні, були лагаві облегчити моє і моїх вихованців тяжке горе — прішу їх отсею дорогою приймати наше шире сердечне слово подяки: Нехай Вам Бог залатить і хоронить від нещастя тє потішає так як Ви нас потішили.

Михайло Бажарович
з вихованцями
Андрієм і Володимиром
В Золочеві 31. марта 1917.

НАДІСЛАНЕ.

По повероті з Відня поручає ПОСАДНИ НОЗОСТИ в КАПЕЛЮХАХ жіночих і дитинних М. БРОДА, Хорущина ч. 8.
292 1-3

Оголошення.

Нові льоси Астр. Червоного Хреста мають дуже добрий смак і кождї льос мусить бути вкислований в вращу 40 літ. Головна ва гревна 200 тесак корж. Наближені тугієні і, червоні. Поручаємо ті льоси за готівку по 35 (враз в податкж і прескацію) враз на салати місячні в грудах по 5 льосів. Перша рата в стежалцями і по датком 10 кор. дальші рати по 6 кор. — Днл банкю на Schütz і Chajes, Львів, пл. Марійська 7.

Дирекція школи ім. М. Шевченка у Львові вул. Скарбівській ч. 26 нехай нарцделю відповіду на город для шкільних дітєк. А 229 3-3

Спішіть ся,
бо наклад уже на вичерпанню!!
Кождий Українець повинен мати певне наукове виданє
Кобзаря Шевченка
у виданню Наукового Товариства імени Шевченка у Львові
під редакцією д-ра Івана Франка
в двох томах. Ціна обох томів брошур. 6 кор. в оправі 10 кор. На пересилку треба долучати 80 сот. Замовляти в Книгарні Наукового Товариства ім. Шевченка, Львів, Ринок ч. 10.
А IV 3-2

Голоду і доброї не буде, кола кождий ку сивє землі обстеє яри козми насієк. Всі сабат
насія поручє І. БОРИС
ПЕРЕМИШЛЬ. 202 5-10

XX. Звичайні Загальні Збори Товариства взаємного кредиту „ДНІСТЕР“
реєстрованого стоваришєвє в обмеж. поручоку відбудуть ся
в четвор, днє 17 н. ст. мая 1917 в год. 4 по пвл. в дирекційній салі Товариства у Львові, при ул. Рускій ч. 20. з сїдуючим днєвним порядком:
1. Відчитанє протоколу з XIX. зичайних За гальних Зборів з днє 30. мая 1916.
2. Звіт Дирекції і Надзираючої Ради і замкненє рахунків за XXI адмін. рік (1916).
3. Звіт ревізійної Комісії і уділенє абсолюторії Дирекції за XXI адмін. рік (1916).
4. Внеск Надзираючої Ради в справі ровділу виску за 1916 рк в сумі К 448 62.
5. Інтерпелляції членів.
Йосиф Ониськевич президент.

Бандажі на пропуклини (брух) пу ця, живота, пахвини і ворка (мошен) та черевні опаски і шнурівки для пань. Підласки місячні для пань. Бандажі про ти опадання матиці, Бандажі на жилки ніг. — М. Л. Полячен, Самбір 25. — Цінники даром. 138 4-4

Програми торжественного обходу роковин битви на 1—5. Цвяхи і стрілецький щит висилає на жаданє безлатно ВАСИЛЬ СІДЕЛЬНИК в Лавриковій почта Добрусин. 220 3 5

Дуже важне! Хто хоче без учителя научити ся по німецьки, нехай замовить собі сейчас
Українсько-німецький самоучок
укладу О. СОЛТІСА (3-є виданє). Ціна 1 К 40 с. з поштовою оплатою 1 К 60 с. (10 штук 13 К 80 с. 25 штук 30 К 80 с. вже оплачено). Висилає ся лишє за готівку. Замовлена і гроші прошу прислати на адресу: 7-10
А. ОКПИШ, Львів, вул. Кадецька ч. 4.
УВАГА: Сей самоучок уложенний після випробованій вже способу научаня і важне і для учителя уділяючих початків німецької мови, як також учеників приготавлиючих ся до вступних іспитів. 70 2-10

XXIV. Звичайні Загальні Збори Товариства взаємних обезпечєнь
„ДНІСТЕР“
відбудуть ся
в четвор днє 17. н. ст. мая 1917 в год. 10. раню у власній салі Товариства у Львові, при вул. Ру бькій ч. 20, з сїдуючим днєвним порядком:
1. Відчитанє протоколу XXIII. Загальних Зборів з 30. мая 1916.
2. Звіт Дирекції і Надзираючої Ради і замкненє рахунків за XXIV. адм. рік (1916).
3. Звіт ревізійної Комісії і уділенє абсолюторії Дирекції за XXIV. адмін. рік (1916).
4. Внесє Надзираючої Ради в справі уділеня Загальними Зборами для Надзираючої Ради повновласти до зміни статута (загальних у славій обезпечєнь).
5. Вибори:
а) 5 заступників членів Надзираючої Ради 1 рік (§. 36. стат.).
б) 3 членів ревізійної Комісії і 1 заступника на 1 рік (§. 49. стат.).
6. Інтерпелляції членів.
Йосиф Ониськевич президент. I. 1-1

Конюшина російська — при замовленях від 100 кг по К 680.—
Цебуля сїянка від 1 кг по К 110.—, насія прочих ярин, трав, пашних ростин і цвітїв доставляє
КРАВЧИЙ СОЮЗ
Господарсько-торговельних Спілок з централі у Львові, вул. Зіморовича ч. 20. і аї складів: в Перемішлї, вул. Кисцюжнч ч. 5. І Стрию, Ринок ч. 6. VI 1-6

ВЕЛИКИЙ УКРАЇНСЬКИЙ СПІВАНІК
НАША ДУМА
зладив АНТІН ГАПЯК.
(Друге виданє справленє і побільшенє.)
182 пісєнь. 200 коломиєнок.
Пісні поділені на шість груп:
I. Патріотичні і політичні (21 пісєнь).
II. Історичні (19 пісєнь).
III. Станові: а) козацькі (17 пісєнь), б) чумецькі (7 пісєнь), в) бурлацькі (7 пісєнь), г) опришківські (3 пісї), д) побутові (18 пісєнь).
IV. Січові, сокільські, стрілецькі (26 пісєнь).
V. Любовні (64 пісєнь).
VI. Коломиєнки (200 пісєнь).
Окладнику Співаника прикрашає гарна вієста, виготовлена арт. малярем Буцманюком а першу сторону образєць „Вїзд Б. Хмельницького до Київa“ (відбитка звїсного великого кольорозаного образа артиста маляра М. Івасюка) та кромї сього при початку і при кінци кождой групи, умїєнена гарна відповідно дїбра на ілюстрації.
Ціна співаника „Наша дума“ Н 2 80 (оправлен. в полотно К 4-50).
Сей великий Співаник можна набути також окре мими частями, а іменю: часть перша п. з.:
„НАША СЛАВА“
у якій помїєнені пісні патріотичні і політичні, історичні, станові, січові, сокільські і стрілецькі.
Співаник „Наша слава“ коштує Н 1-40. часть друга п. ч.:

„Наша пісня“
мієтєть пісні любовї і коломиєнки. Співаник „Наша пісня“ коштує Н 1-40.
Хто не може набути великого співаника „Наша дума“ за К 2 80, нехай замовить собі співаник „Наша слава“ або співаник „Наша пі снє за К 1 40.
На звичайну пересилку поштово треба до дати 30 сотників а на поручєну 65 сот.
Замовлена і ріаночачно гроші треба висла лати під адресою:
Канцелярія тов. „Просьвіта“
Львів, Ринок ч. 10.